

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců JUDr. Milana Podhrázkého a Mgr. Tomáše Kocourka, v právní věci žalobce: **B. M.**, nar. x, bytem X, zastoupený Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 25, 110 00 Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR (Odbor azylové a migrační politiky)**, pošt. schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

t a k t o :

- I. **Žalovanému se ukládá, aby do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku rozhodl v řízení vedeném pod sp. zn. OAM-6436/MC-2010 ve věci zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu žalobce.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku na náhradě nákladů řízení částku 18.456,- Kč k rukám jeho právního zástupce Mgr. Petra Václavka, advokáta.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného, kterou spatřuje v tom, že žalovaný nevydal rozhodnutí ve věci zrušení platnosti povolení k jeho pobytu žalobce, a to přes opatření proti nečinnosti, kterým nadřízený správní orgán (Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, dále jen „Komise“) dne 22. 2. 2016 uložil žalovanému vydat rozhodnutí ve věci zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu žalobce ve lhůtě třiceti dní. Z těchto důvodů navrhl, aby soud žalovanému uložil vydat rozhodnutí ve věci zrušení platnosti jeho povolení k trvalému pobytu a stanovil mu k tomu přiměřenou lhůtu.

Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že v případě žalobce není nečinný a v jeho postupu nelze shledat ani nepřipustné či neodůvodněné průtahy. Dne 3. 12. 2015 bylo nadřízeným správním orgánem vydáno rozhodnutí, kterým se rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 29. 3. 2012 (č.j. OAM-6436-28/MC-2010) zrušuje a věc se vrací k novému projednání. Dne 26. 4. 2016 byl právní zástupce žalobce správním orgánem prvního stupně vyzván k součinnosti (č.j. OAM-6436/MC-2010) - konkrétně k doložení podkladů/materiálů podporující tvrzení žalobce, která uváděl během správního řízení, ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení výzvy. Výzva byla právnímu zástupci žalobce doručena dne 26. 4. 2016 a téhož dne počala běžet patnáctidenní lhůta k součinnosti. Z přiloženého spisu je patrné, že v současné době správní orgán provádí nezbytné úkony vedoucí ke zjištění skutečného skutkového stavu v přiměřených lhůtách vzhledem ke složitosti věci. Proto navrhl zamítnutí žaloby.

U jednání před soudem žalobce uvedl, že po podání žaloby na ochranu proti nečinnosti žalovaný vydal dne 26. 4. 2016 výzvu k součinnosti, v níž žádal o doložení dokladů k problémům při jeho návratu z Alžírsko. Dne 28. 4. 2016 žalobce na výzvu reagoval v tom smyslu, že tuto povinnost nemá, ale k věci se vyjádřil. Dne 16. 8. 2016 byl žalobce vyzván k seznámení se s podklady k rozhodnutí, dne 26. 8. 2016 se s těmito podklady seznámil a dne 2. 9. 2016 se k podkladům vyjádřil písemně. Od tohoto dne nedošlo k žádnému úkonu žalovaného. Je tedy evidentní, že žalovaný je nečinný.

Krajský soud v Praze ze správního spisu zjistil následující skutečnosti:

Dne 02. 03. 2010 žalovaný jako správní orgán 1. stupně zahájil řízení o zrušení povolení k trvalému pobytu žalobce na území České republiky. Dne 29. 3. 2012 žalovaný v dané věci vydal rozhodnutí. Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce odvolání ke Komisi, která je rozhodnutím ze dne 5. 9. 2013, č. j. MV-98907-4/SO-2012, zamítla. Proti rozhodnutí Komise podal žalobce správní žalobu ke zdejšímu soudu. Dne 4. 9. 2015 zdejší soud rozsudkem sp. zn. 47 A 28/2013 rozhodnutí Komise zrušil a vrátil ji věc k dalšímu řízení. Komise následně svým rozhodnutím ze dne 3. 12. 2015 zrušila rozhodnutí žalovaného a věc mu vrátila k novému projednání. Dne 4. 2. 2016 požádal žalobce Komisi o opatření proti nečinnosti žalovaného. Dne 22. 2. 2016 vydala Komise opatření proti nečinnosti, ve kterém žalovanému uložila vydat rozhodnutí ve věci zrušení povolení k trvalému pobytu žalobce ve lhůtě třiceti dnů. Dne 31. 3. 2016 podal žalobce u zdejšího soudu žalobu na ochranu před nečinností žalovaného. Dne 26. 4. 2016 vyzval žalovaný žalobce k součinnosti spočívající v předložení materiálů podporujících jeho tvrzení. Ke dni rozhodnutí soudu žalovaný ve věci žalobce nerozhodl.

Krajský soud v Praze přezkoumal napadený postup žalovaného a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Podle ustanovení § 79 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) ten, kdo bezvýsledně vyčerpá prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Aby tedy byla žaloba na ochranu proti nečinnosti přípustná, je nezbytné předchozí vyčerpání prostředků, které správní řád (případně zvláštní zákon) poskytuje k ochraně před nečinností.

V projednávané věci má soud za to, že žalobce bezvysledně vyčerpal prostředek k ochraně proti nečinnosti, jelikož žalovaný ve lhůtě poskytnuté mu Komisí v jejím opatření proti nečinnosti ve věci zrušení povolení k trvalému pobytu žalobce nerozhodl, ba dokonce neučinil ani žádný úkon (první úkon ve věci po vydání opatření proti nečinnosti žalovaný učinil až dne 26. 4. 2016, tedy více než 2 měsíce po vydání tohoto opatření).

Zároveň soud konstatuje, že v projednávané věci je nesporné, že ke dni rozhodnutí soudu (tedy po dobu delší než 1 rok od zrušení předchozího rozhodnutí žalovaného Komise) žalovaný ve věci zrušení povolení k trvalému pobytu žalobce nerozhodl. Je tak zřejmé, že žalovaný je ve věci nečinný a žaloba je podána důvodně.

Žalovaný argumentuje tím, že dne 26. 4. 2016 vyzval žalobce k součinnosti. Tato argumentace není důvodná. V prvé řadě je nutno upozornit, že žalovanému bylo nadřízeným orgánem uloženo vydat ve lhůtě 30 dní rozhodnutí ve věci, což neučinil, od této výzvy do rozhodnutí soudu uplynula lhůta jednoho roku. Dále soud zdůrazňuje, že i když žalovaný jeden krok směřující k vydání rozhodnutí učinil, nemůže tato skutečnost ospravedlnit prodlení s vydáním rozhodnutí ve věci, které ke dni rozhodnutí soudu již činí již od rozhodnutí Komise, kterým bylo zrušeno jeho první rozhodnutí ve věci, více než 1 rok.

Z výše uvedených důvodů postupoval soud podle ustanovení § 81 odst. 2 s. ř. s. a žalovanému uložil rozhodnout ve věci zrušení povolení k trvalému pobytu žalobce. K tomu soud stanovil žalovanému lhůtu 30 dnů, která odpovídá obecné lhůtě dle ustanovení § 71 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, která je podle názoru soudu pro rozhodnutí v projednávané věci více než dostatečná.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalobci, který byl ve věci úspěšný, přiznal soud náhradu nákladů řízení v celkové částce 18.456,- Kč. Tato částka sestává z odměny advokáta ve výši 12.400,- Kč za čtyři úkony právní služby po 3.100,- Kč [převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby, sepsání repliky k vyjádření žalovaného a účast na jednání před soudem – § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů], ze čtyř paušálních částek jako náhrady hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky, vše zvýšeno o částku 2856,- Kč odpovídající 21 % DPH z předchozích částek a z částky 2.000,- Kč představující zaplacený soudní poplatek.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 21. února 2017

Olga Stránská, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost:
Božena Kouřimová